

ಸಿಠಾಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾ

ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರಿ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಅವರ ಸಾಕಾರ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ 1937ರಲ್ಲಿ ಸಿಂಧ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 1950ರಲ್ಲಿ ಇದು ಭಾರತದ ಆಬುಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿತು. ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ 8500 ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೂಲಕ 132 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರೀಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗ ಕಲಿಸಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸೇವಾನಿರತವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಬಾಬಾರವರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ನವಜೀವನ ನೀಡಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರ ಅನುಭವವಲ್ಲದೆ, ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ನಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ.

ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರ ಜನನ:- 'ದಾದಾಲೇಖಿರಾಜ್' ಇಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಮಾಂಕಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಂಧ್ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಈಗಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಭಕ್ತ ವಲ್ಲಭಾಚಾರ್ಯರ ಸದ್ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ ಕಾಣಿಕೆಗಾಗಿ ಜನ್ಮೋದಯವಾಯಿತು.

ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರ ಬಾಲ್ಯ:-ಜನತೆಯ ಮಮತೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ದಾದಾ ಲೇಖಿರಾಜರವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಂಠಿತವಾದರೂ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ಚತುರ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ಕಲ್ಪತ್ತೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆತು ಎಲ್ಲರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದರು.

ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ :- ದಾದಾಲೇಖಿರಾಜರವರ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳು ಮೇರುಪರ್ವತದಂತಿದ್ದವು. ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಏಕತೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತತೆ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಮತೆ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರತೆ, ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರತೆ, ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಚತುರತೆ, ನೋಟದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆ, ವಿಶ್ವಪಿತನಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯತೆ, ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲತೆ, ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆ, ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂಕಲ್ಪತೆ, ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತೆ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ, ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ಪರೋಪಕಾರತೆ, ಹರ್ಷಿತ ಮುಖ ಕಮಲದ ದೀರ್ಘದೇಹದ ಅಜಾನುಬಾಹು ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೀನಿನ ಕಣ್ಣು, ಆನೆಯ ಕಿವಿ, ಸಿಂಹದ್ವನಿ, ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಮೈ ಅವರ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿತ್ತು.

ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರ ದೈವಭಕ್ತಿ :- ಸಕಲ ಜೀವಿಗೂ, ಲೇಸನ್ನೇ ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಸರ್ವರಲ್ಲೂ ಸಮತಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಜಗದೊಡೆಯನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಕರಾಗಿ, ಕುರುಹಾಗಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನ, ಮಿಲನ, ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿ, ಭಕ್ತಿ- ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತರಾಗಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಪರಿಪಾಲಕರಾಗಿ, ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಆನಂದಿತರಾಗಿ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅನನ್ಯಭಕ್ತರಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಆಮಿಷಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ, ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಧವಾ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ನಿಯಮಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಎಡೆಕೊಡದೆ "ಸರ್ವೇಜನ: ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು" ಎಂಬಂತೆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಗುಣಗಳ ಜೀವನ ಅವರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ :- ಕಾಲಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ, ಕಾಲಚಕ್ರ ಉರುಳುತ್ತಾ ದಾದಾ ಲೇಖಿರಾಜ್ ರವರ ಜೀವನ ನೌಕೆ ಅರವತ್ತರ ಗಡಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಭಕ್ತಿಯ ಭಾರದಿಂದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತಿದ್ದಾಗ ಚತುರ್ಭುಜ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಆತುಲೈಶ್ವರ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅದೇ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತಸದ ಸವಿನೆನಪಿನ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದಾಡಿದರು.

ವಿಶ್ವದ ಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ :- ವರ್ತಮಾನ ಕಲಿಯುಗೀ ಜಗತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಕೋಪಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಗೃಹಯುದ್ಧ, ಅಣುಯುದ್ಧಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಶ್ರೀ ಆಗುವ ದೃಶ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು 1937ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಪಿತಾಶ್ರೀಯವರು ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದರು.

ಭವಿಷ್ಯ ವಿಶ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ :- ಭವಿಷ್ಯ ವಿಶ್ವವು ಶ್ರೀಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿ ದೈವೀ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಸುವರ್ಣರಂಜಿತ ರತ್ನಮಯಾಲಂಕೃತ ಭವನಗಳೂ ವಜ್ರವೈಷ್ಣೋರ್ಯಗಳ ಹೇರಳ ರಾಶಿಯೂ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಆನಂದದಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವಿದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರ್ಗವೆನಿಸಿದ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ರೂಪರೇಷೆಗಳೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೈರ ಸ್ನೇಹವು ಭಾರತ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತೊಡಗಿದ ದೃಶ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ 1937ರಲ್ಲೇ ತಿಳಿದು ಹರ್ಷಿತರಾದರು.

ಪಿತೃಯವ ಶೀಘ್ರ ಶಿಷ್ಯಾತ್ಮನು ತಪಃ-

ವಿಶ್ವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವಪಿತನಾದ ನಿರಾಕಾರ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪಿತೃಯವರಿಗೆ “ಸ್ವರ್ಗ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ”. ಎಂಬ ಅಮರವಾಣಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಪಿತೃಯವರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಶಿತನಾಗಿ ಇವರ ಮುಖಕಮಲದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಶಿವನೇ ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಿತೃಯವರು ಧರಿಸಿ ದೈವೀಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ರವಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಜನಕರಾದರು.

ಪಿತೃಯವ ಮೂಲಕ ಶಿವ ಷಷ್ಠಾತ್ಮನು ತಪಃ-

ಅಜನ್ಮನೂ, ಅಯೋನಿಜನೂ, ಅವ್ಯಕ್ತನೂ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದ ನಿರಾಕಾರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪಿತೃಯವರ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿರಥದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ಅಧರ್ಮದ ವಿನಾಶ, ಸದ್ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಅಂದರೆ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಸತ್ಯಗೀತಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಷಷ್ಠಾತ್ಮನು ದಿವ್ಯ ಈಶ್ವರಿ ಸುಡೇಶ :-

ಪಿತೃಯವರ ಮುಖಕಮಲದಿಂದ ನೀಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವನ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಾದ “ಸರ್ವ ದುಃಖಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ ದೇಹಾಭಿಮಾನ”, ಅಂದರೆ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಅಹಂಕಾರಗಳೆಂಬ ಪಂಚವಿಕಾರಿ ಅಸುರೀ ಗುಣಗಳ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಿಯೋಬ್ಬರೂ, ಆಹಾರ, ವಿಹಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು “ಪವಿತ್ರಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ” ಎಂಬ ಮಹಾವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ ರಾಜಸೂಯ ಅಶ್ವಮೇಧ ರುದ್ರಪ್ರಾಣ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸತ್ಯಗೀತಾ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ರಾಜಯೋಗ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಪಿತೃಯವರನ್ನು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಈಶ್ವರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ :-

ಅಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸರ್ವರ ಶುಭಚಿಂತಕರಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಹಾಗೂ ದುಶ್ಚಟಗಳ ಉಚ್ಛಾಟನೆ, ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳಸಿ, ಅತೀಂದ್ರಿಯದ ಅನುಭವದಿಂದ ಆತ್ಮಾನುಭವ ಪಡೆದು, ಈಶ್ವರೀಯ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಪ್ಪಾಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಲು ಪ್ರಾಪಿತ ಒಪ್ಪಾಕುಮಾರಿ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಪಿತೃಯವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಪಿತೃಯವ ಪೌರಾಣಿಕ ವಹಿವೆ :-

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪಿತೃಯವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರಕಾಯ ಪ್ರೇಶ ಮಾಡಿ ಪಿತೃಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪಿತ ಒಪ್ಪಾನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಪಿತಾಮಹನಾದ ಪ್ರಾಪಿತ ಒಪ್ಪಾನನ್ನೇ ಚತುರ್ಮುಖಿ ಒಪ್ಪ, ಪಂಚಮುಖಿ ಒಪ್ಪ, ಆದಿದೇವ, ವೃಷಭದೇವ, ನಂದೀಶ್ವರ, ಆದಂ, ಆಡಂ,ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾದ ಒಪ್ಪಾಕುಮಾರ - ಒಪ್ಪಾಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಧೃಡಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪಿತೃಯವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೀಯ :-

ಪಿತೃಯವರ ಜೀವನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿವರ್ತನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ವಿಘ್ನಗಳೂ, ವಿರೋಧಗಳು ಬಂದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರೀಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳ ತೇಜಃಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಂತಗೊಳಿಸಿ, “ಸತ್ಯವೆಂಬ ದೋಣಿ ಎಂದಿಗೂ ಮುಳುಗದೆ ಸದಾ ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ, ಯುವಕರ ಹಾಗೂ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಶ್ರುತಿಸಿ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ “ಧರ್ಮ-ಧಾರಣೆ; ನಿಯಮಸಂಯಮಗಳು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ವಸ್ತು” ಎಂಬುದನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಸಿ, ಸರ್ವರಲ್ಲೂ ಸರಳತೆ, ಸಾತ್ವಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದರು. ಇಂತಹ ಪಿತೃಯವರನ್ನು ಇಂದು ವಿಶ್ವದ ಮುಂದೆ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು ಪರಮಪಿತ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಪ್ಪಾಕುಮಾರಿ :-

ಪಿತೃಯವರು ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮೂವತ್ತೂರು ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಸಿ ಈ ಸೃಷ್ಟಿನಾಟಕ ರಂಗಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ತೊಂಬತ್ತೂರು ವರ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿ, ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನೊಡನೆ ವಿಶ್ವ ಪರಿವರ್ತನಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತದೊಡನೆ ದಿನಾಂಕ 18-1-1969 ರಂದು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಧೃವತಾರೆಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಾ ಅವ್ಯಕ್ತಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರ ದಿವ್ಯ ಸ್ಮೃತಿಯ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾಗಿ ಇಂದು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನವರಿ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತಸ್ಮೃತಿ ದಿವಸವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

-ವಿಶ್ವಾಸ ಸೋಹೋನಿ. ಧಾರಾಡ

- ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರಿಜ್ ವಾರ್ತಾ ಫಿಚರ್ಸ್

www.bkvarta.com